DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

15 kwietnia — Nr. 7. — Rok 1931.

TREŚĆ:

Sprawy ogólne, prawne i osobowe.

Sprawy finansowe.

Sprawy handlowe.

Sprawy ruchowe.

Sprawy zasobowe.

Zawiadomienia.

SPRAWY OGÓLNE, PRAWNE I OSOBOWE.

60.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 marca 1931 Nr. I/1/2307/31 o zmianie składu Komisyj Mieszkaniowych.

§ 15 ust. 3 „Przepisów Mieszkaniowych dla lokatorów w budynkach P. K. P." (Instrukcja A. 7) uzupełnia się jak następuje: po słowach „Naczelnik Warsztatów Głównych" dodaje się słowa: „Kontroler Przewozowy i Kontroler Zasobów".

61.

Nr. I/1/2675/31 z dnia 26 marca 1931 r. o przesyłkach pocztowych zwolnionych od opłat pocztowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17/VIII. 1928 r. o warunkach tudzież zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek pocztowych, zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 80 z r. 1928, poz. 702), listy urzędowe powinny być opatrywane na stronie adresu klauzulą: **„Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej".**

Ze względu na to, że niektóre urzędy kolejowe opatrują listy wciąż jeszcze dawną klauzulą: „Opła-

ta ryczałtowana rozporządzeniem M. P. i T. z dnia 25/V. 1923 r. L. 2527/V", Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało zarządzenie, ażeby urzędy pocztowe **odmawiały** przyjmowania takich przesyłek.

62.

Nr. I/1/2567/31 z dn. 1 kwietnia 1931 r. o przesyłkach listowych, wolnych od opłaty pocztowej.

Wobec zażalenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów na bardzo znaczny w ostatnich latach wzrost przesyłek listowych, wolnych od opłaty pocztowej, spowodowany nadużywaniem przysługującego urzędom państwowym prawa do bezpłatnego przesyłania listów, Ministerstwo Komunikacji zarządza, ażeby urzędy kolejowe przesyłały jako **polecone** tylko listy, wymagające istotnie ze względu na swą treść lub zawartość, dowodu nadania na pocztę, ażeby natomiast listy, które w myśl ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), w brzmieniu ustalonem art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 378) nie powinny być zwolnione od opłaty pocztowej, **nie były nadawane jako wolne od tej opłaty.**

Referenci obowiązani są w sposób, przewidziany w § 14, ust. 17, Instrukcji Biurowej **dla M. K.**, w § 16, ust. 15, p. 6 Instrukcji Biurowej **dla D.O.K.P.**, tudzież w § 12, ust. ostatni, Instrukcji Biurowej **dla Oddziałów D.O.K.P. i miejscowych organów P. K. P.**, udzielać wskazówek Kancelarji, jakie pisma mają być wysyłane jako **polecone** i za które przesyłki listowe **adresat powinien uiścić opłatę pocztową.**

Ministerstwo Komunikacji przypomina, że listy wysyłane **w wyłącznym interesie adresata**, powinny mieć na kopercie napis: **„Sprawa urzędowa—opłatę pocztową uiści adresat".**

SPRAWY FINANSOWE.

63.

Nr. II/2/2395/31 z dnia 28 marca 1931 r. w sprawie zakazu odbierania dokumentów wojskowych.

Ze strony władz wojskowych napływają skargi, że organa kolejowe w pewnych wypadkach zatrzymują dowody legitymacyjne osób wojskowych.

Ministerstwo Komunikacji przypomina zatem postanowienia P. S. 245-10, Przepisów rachunkowych F. Nr. 8, Przepisów służbowych H Nr. 1 i Instrukcji dla rewizorów pociągów F. Nr. 14, z których wynika, że dokumenty osobiste, jako to: rozkaz wyjazdu, karta powołania, karta urlopowa, dokument urlopowy, książeczka wojskowa, zaświadczenie tymczasowe, osoby wojskowe powinny na żądanie służby kolejowej, w wypadkach przewidzianych przepisami, okazywać do wglądu i ewent. ostemplowania lub wynotowania danych, natomiast organa kolejowe **nie** mają prawa odbierania wymienionych dokumentów od podróżujących osób wojskowych.

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych pouczą odpowiednio podległy personel.

64.

Nr. II/4/2626/31 z dnia 1 kwietnia 1931 r. w sprawie zmiany w schemacie księgowania.

W związku z rozporządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 marca 1931 r. Nr. II/1/2226/31 o włączeniu z dniem 1 kwietnia 1931 r. kredytów dla żeglugi powietrznej do budżetu przedsiębiorstwa P. K. P. oraz rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 4 marca 1931 r. Nr. I/2/1855/31 (Dz. Urz. M. K. Nr. 5, poz. 45 z roku 1931) o organizacji Centralnego Biura Obrachunków Wagonowych, wprowadza się następujące zmiany w schemacie księgowania, z ważnością od 1-go kwietnia 1931 r.

1) w rachunku Nr. 8: „Dłużnicy i Wierzyciele" skreśla się w całości konto Nr. 32 „Wydział Lotnictwa Cywilnego M. K." wraz z uwagami;
2) w rachunku Nr. 11: „Konta obrachunkowe" otwiera się nowe konto Nr. 12: „Centralne Biuro Obrachunków Wagonowych w Warszawie".

Ponadto uzupełnia się nazwę konta 11 w rachunku Nr. 11 słowami: „Centralne" przed słowem „Biuro" i „P. K. P." po słowie „Rozrachunków".

SPRAWY HANDLOWE.

65.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 21 marca 1931 r. w sprawie wydania „Przepisów o odprawie i przewozie towarów kolejami żelaznemi".

Z dniem 1 maja 1931 r. wchodzą w życie osobno wydane nakładem Ministerstwa Komunikacji, jako Instrukcja służbowa oznaczona Nr. H. 2. „Przepisy o odprawie i przewozie towarów kolejami żelaznemi".

Jednocześnie z wejściem w życie wyżej wymienionych przepisów tracą moc obowiązującą „Przepisy wykonawcze dla ekspedycyj towarowych" ogłoszone rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 lutego 1923 r. Nr. III/3459 (Dziennik Urzędowy M. K. Nr. 6-1923 r.).

66.

Nr. III/Ou/3233/31 z dnia 21 marca 1931 roku w sprawie zajmowania przez oficerów miejsc w wagonach kl. I z biletami kl. II.

Oficerowie, odbywający podróż za biletami kl. II, w razie braku miejsca w klasie właściwej, mo-

gą zająć czasowo miejsce w wagonach kl. I na następujących warunkach:

1. Oficer musi być w mundurze.
2. Czasowe zajęcie miejsca kl. I, wyłącznie przez oficera w mundurze, może nastąpić tylko za wiedzą i zgodą kierownika danego pociągu, przyczem oficer powinien zająć miejsce w tym wagonie kl. I, który mu będzie wskazany.
3. Brak miejsca w danym wagonie kl. II przy równoczesnem istnieniu miejsc wolnych w innych wagonach kl. II nie daje prawa do zajęcia miejsca w klasie I.
4. W razie oswobodzenia się miejsca w kl. II oficer, zajmujący czasowo miejsce w kl. I, powinien po uprzedniem zawiadomieniu go o tem przez konduktora przejść do klasy II.
5. Za czasowe zajęcie miejsca w kl. I bez względu na odległość przejazdu i rodzaj pociągu oficer uiszcza konduktorowi za pokwitowaniem opłatę 3 zł.

SPRAWY RUCHOWE.

67.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1931 r. Nr. IV/1/1043/31 o zmianie granic Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych w Poznaniu i Gdańsku.

Z dniem 1 kwietnia r. b. odcinek Inowrocław (wyłącznie) — Bydgoszcz przechodzi do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku.

Granica między Okręgami Dyrekcji w Gdańsku i w Poznaniu ustala się na km. 1,455 linji Inowrocław — Bydgoszcz.

68.

Nr. IV/4/2376/31 z dnia 31 marca 1931 r. w sprawie zmiany w załącznikach C^1 i C^2 do umowy RJC.

W umowie RJC, obowiązującej od dnia 15 maja 1928 r., wysłanej do Dyrekcyj Okręgowych P. K. P. przy piśmie M. K. Nr. IV/6440/14 z dnia 30/IV-28 r. należy wprowadzić następujące zmiany:

1) na str. 74 umowy RJC załącznik C^1 w pierwszej pozycji „Austrja" w punkcie C (uzupełnionym zarządzeniem M. K. Nr. IV/4/5414/30 z dnia 10.VII-30 r.) najmniejszy dozwolony rozstęp osi wózków, wynoszący „2,5 mtr." skreślić i wpisać „2,00 mtr.";
2) na str. 77 umowy RJC załącznik C^2 w pierwszej pozycji „Austrja" w punkcie C (zmienionym zarządzeniem M. K. Nr. IV/4/5414/30 z dnia 10.VII-30 r.) skreślić „2,5 mtr." (najmniejszy dozwolony rozstęp osi wózków) i wpisać „2,00 mtr.".

SPRAWY ZASOBOWE.

69.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 marca 1931 r. Nr. VI/4/4183/31 w sprawie Regulaminu Tymczasowego organizacji służby magazynowej Zasobów P. K. P.

Zatwierdzam pomieszczony niżej Regulamin Tymczasowy organizacji służby magazynowej Zasobów P. K. P. i zarządzam stopniowe wprowadzenie jego w życie, poczynając od 1-go kwietnia r. b. z tem, ażeby zakończone było w ciągu b. roku.

REGULAMIN TYMCZASOWY ORGANIZACJI SŁUŻBY MAGAZYNOWEJ ZASOBÓW P. K. P.

§ 1.

Zadania i ustrój służby magazynowej.

Zadaniem służby magazynowej zasobów jest odbiór materjałów i przedmiotów inwentarzowych od dostawców, przechowywanie ich i wydawanie innym służbom w miarę zapotrzebowania do wykonywania robót.

W tym celu w Dyrekcjach urządzone są na linji magazyny, których działalność określa niniejszy regulamin.

§ 2.

Ogólne kierownictwo i nadzór nad służbą magazynową.

Ogólne kierownictwo i nadzór nad służbą magazynową na podstawie Regulaminu Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych sprawują: Wydział Zasobów — w zakresie administracji gospodarki zasobowej i Wydział Finansowy — w zakresie rachunkowości zasobowej.

§ 3.

Rodzaje magazynów zasobów.

Magazyny Zasobów dzielą się na:
a) magazyny główne,
b) magazyny pomocnicze,
c) składnice drogowe i bazy materjałów nawierzchni i budowlanych,
d) składnice elektrotechniczne (warunkowe),
e) składnice opałowe,
f) składnice podręczne.

Dyrekcje ustalają ilość magazynów i składnic każdego rodzaju i rozmieszczenie ich na linji odpowiednio do miejscowych warunków, w myśl wskazówek podanych w niniejszym Regulaminie (§ 5) i przedstawiają do zatwierdzenia Ministerstwa Komunikacji.

§ 4.

Podział linji na odcinki pod względem zaopatrywania ich w materjały z magazynów i składnic.

Magazyny główne, pomocnicze i składnice mają wyznaczone sobie pewne odcinki linji i w tych

granicach zaopatrują służby w potrzebne materjały. Podział linji na odcinki pozostawia się uznaniu Dyrekcji: opracowuje go Wydział Zasobów w porozumieniu z Wydziałami fachowemi, zatwierdza zaś Dyrektor Kolei Państwowych.

§ 5.

Wybór miejsca na linji dla magazynów i składnic.

Przy wyborze miejsca na magazyny i składnice należy kierować się ogólną zasadą, że materjały powinny być magazynowane w pobliżu punktów największego ich zużycia, a więc: magazyny główne — przy warsztatach głównych, magazyny pomocnicze — w pobliżu parowozowni, składnice drogowe — w środku obsługiwanych przez nie odcinków drogowych, przyczem składnice te mogą obsługiwać jeden lub więcej odcinków, składnice opałowe — w pobliżu parowozowni, składnice elektrotechniczne (warunkowe) — przy warsztatach elektrotechnicznych, składnice podręczne — przy warsztatach, parowozowniach, odcinkach drogowych i warsztatach elektrotechnicznych. Należy również przestrzegać, aby na stacjach, gdzie są magazyny główne, nie tworzono osobnych magazynów pomocniczych.

§ 6.

Zakres działania magazynów głównych.

W zależności od miejscowych warunków w obrębie Dyrekcji może być utworzony jeden lub więcej magazynów głównych; w tym ostatnim wypadku każdy z nich może być magazynem głównym pewnej grupy materjałów.

W zależności od obrotu magazyny główne dzielą się na magazyny I i II kl.; podział ten przedstawiają Dyrekcje do zatwierdzenia Ministerstwa Komunikacji.

W zakres działalności magazynów głównych wchodzi:

a) sporządzanie i przedstawianie do Wydziałów Zasobów w ustalonych terminach zapotrzebowań na zakup materjałów i przedmiotów inwentarzowych dla uzupełnienia zapasów, z wyjątkiem materjałów nawierzchni i budowlanych, znajdujących się w składnicach drogowych, oraz paliwa;

b) odbiór i przyjmowanie do magazynu materjałów i przedmiotów inwentarzowych od dostawców, udział w komisjach odbiorczych materjałów i inwentarza, sporządzanie protokułów odbiorczych, przedstawianie do likwidacji rachunków na przyjęte materjały i przedmioty i przechowywanie ich. Wyjątek stanowią materjały nawierzchni i budowlane, które zarządzeniem Naczelnika Wydziału Zasobów, w porozumieniu z Naczelnikiem Wydziału Drogowego, należy kierować wprost do składnic drogowych, z pominięciem magazynu głównego, oraz węgiel, który należy kierować wprost do składnic opałowych. Materjały zakupione do specjalnych robót oraz większe przedmioty, jak wagi pomostowe, obrotnice, obrabiarki i t. p., należy kierować również bezpośrednio do miejsc przeznaczenia. W tych wypadkach odbioru i sporządzania protokułów odbiorczych powinny dokonywać te składnice i posterunki służbowe, do których wymienione wyżej materjały i przedmioty będą skierowane; protokuły odbiorcze należy kierować do Dyrekcji, zgodnie z istniejącemi przepisami, a poza tem odpisy protokułów do Naczelnika Wydziału Zasobów;

c) uzupełnianie zapasów materjałów w magazynach pomocniczych i składnicach do norm ustalonych przez Dyrekcje;

d) wydawanie codzień materjałów warsztatom głównym, w sposób zapewniający terminowe zaopatrzenie warsztatów;

e) wydawanie materjałów i przedmiotów z własnych zapasów na podstawie zapotrzebowań, zgłaszanych przez inne działy służby, znajdujące się w okręgu wyznaczonym magazynowi głównemu do obsługi, w razie jeżeli zapas materjałów we właściwych składnicach przed terminem uzupełnienia normy wyczerpał się, lub jeżeli składnica nie posiada danego materjału;

f) wykonywanie czynności, związanych z rachunkowością i statystyką materjałową według obowiązujących przepisów;

g) czuwanie, aby normy zapasów materjałów, ustalone przez Wydział Zasobów, nie były przekraczane;

h) prowadzenie wykazów materjałów, posiadanych w ilościach ponad normę lub nie mających obrotu i przedstawianie tych wykazów do Wydziału Zasobów.

§ 7.

Zakres działania magazynów pomocniczych.

Magazyny pomocnicze tworzone są w celu należytej obsługi miejsc pracy oddalonych od magazynów głównych. Wydział Zasobów w porozumieniu z Wydziałem zainteresowanym ustala rodzaje materjałów, jakie magazyn pomocniczy ma posiadać tudzież normy ilościowe dla nich.

W zakres działania magazynów pomocniczych wchodzi:

a) przechowywanie zapasów materjałów,

b) wydawanie materjałów posterunkom pracy, znajdującym się w okręgu wyznaczonym danemu magazynowi do obsługi;

c) zestawianie w ustalonych terminach zapotrzebowań do głównych magazynów na materjały dla uzupełnienia norm;

d) czuwanie, aby normy zapasów nie były przekraczane;

e) zgłaszanie do Wydziałów Zasobów danych statystycznych o materjałach nie mających obrotu i zapasach nadmiernych;

f) prowadzenie rachunkowości i statystyki materjałów zgodnie z przepisami.

§ 8.

Składnice drogowe i bazy materjałów nawierzchni i budowlanych.

Materjały nawierzchni i budowlane, przeznaczone do konserwacji torów i budynków, mogą być potrzebne w każdem miejscu na linji kolejowej; ponieważ magazynowanie ich w magazynach głównych lub pomocniczych powodowałoby niepotrzebne wydatki na naładunek, wyładunek i przewóz do miejsca pracy, przeto tworzy się składnice materjałów drogowych i budowlanych dla obsługiwania Oddziałów Drogowych.

Dostawa takich materjałów może być podzielona całkowicie pomiędzy składnice, odpowiednio do rozmiaru robót na danym odcinku, lub też może być dzielona w ten sposób tylko część dostawy, pozostała zaś ilość materjałów może być ześrodkowana na jednem miejscu, które nazywa się wówczas bazą danego materjału; stanowi ona odrębną składnicę drogową, przeznaczoną specjalnie na dany materjał dla całej Dyrekcji; w ten sposób mogą być utworzone bazy podkładów, materjałów budowlanych, zwrotnic, szyn i t. p.

§ 9.

Składanie materjałów nawierzchni i budowlanych na szlakach.

Materjały nawierzchni i budowlane, znajdujące się na rachunku składnicy drogowej, należy przechowywać przy składnicach lub w bazach. Jednakże w celu uniknięcia niepotrzebnych kosztów, spowodowanych przesyłaniem do miejsc pracy, niektóre materjały masowego użytku, jak szyny, cegła, żwir, tłuczeń, a także stałą rezerwę nawierzchni, wolno składać na szlakach w miejscach wykonywania robót. Materjały, pozostające na rachunku zasobowym w składnicy powinni ochraniać zawiadowcy danych odcinków.

§ 10.

Wyjątkowe utrzymywanie zapasów materjałów użytku ogólnego w składnicach drogowych.

Składnice drogowe mogą mieć w swych zapasach wyłącznie materjały z działów IV i V mianownictwa, t. j. materjały nawierzchni i budowlane; materjałów ogólnego użytku w składnicach drogowych być nie powinno, a służba drogowa powinna je wybierać z magazynów głównych lub pomocniczych. Wyjątkowo mogą składnice posiadać pewne ograniczone ilości materjałów użytku ogólnego. Wydziały Zasobów w porozumieniu z Wydziałami służby drogowej ustalają wykaz takich materjałów i ich ilościowe normy.

§ 11.

Składnice elektrotechniczne.

Składnice elektrotechniczne tworzy się tylko w Dyrekcjach posiadających Wydział Elektrotechniczny i tylko w razie potrzeby takiej składnicy. Są one przeznaczone wyłącznie do obsługi służby elektrotechnicznej. Składnice te mogą wyjątkowo posiadać materjały ogólnego użytku, lecz jedynie w ograniczonej ilości. Wydział Zasobów, w porozumieniu z Wydziałem Elektrotechnicznym ustala wykaz takich materjałów i ich normy.

Siedziba składnicy powinna się znajdować przy warsztatach elektrotechnicznych.

§ 12.

Zakres działania składnic drogowych i elektrotechnicznych.

Do zakresu działania składnic drogowych i elektrotechnicznych należy:

a) sporządzanie i przedstawianie, w ustalonych terminach,do przełożonego Wydziału zapotrzebowań na materjały specjalne, jak również zapotrzebowań na inne materjały do odnośnych magazynów;

b) wydawanie materjałów służbie, dla której składnica jest utworzona;

c) przechowywanie materjałów;

d) wykonywanie czynności związanych z przepisaną rachunkowością i statystyką materjałów;

e) czuwanie nad nieprzekraczaniem norm ustalonych dla składnicy;

f) prowadzenie wykazów materjałów posiadanych w ilościach ponad normę i nie mających obrotu, przedstawianie tych wykazów do Wydziału Zasobów.

§ 13.

Składnice opałowe.

Składnice opałowe przeznaczone są do magazynowania i wydawania węgla kamiennego wszystkim działom służby. Ponieważ największym spożywcą węgla są parowozy, należy składnice opałowe tworzyć w pobliżu parowozowni. Składnice podporządkowane są administracyjnie Naczelnikowi Oddziału Mechanicznego. W wyjątkowych wypadkach Dyrekcja może przedstawić do zatwierdzenia Ministerstwa Komunikacji umotywowany wniosek innego sposobu administrowania daną składnicą opałową.

§ 14.

Składnice podręczne.

W wypadkach, kiedy to się okaże niezbędne, Dyrekcje mogą tworzyć składnice podręczne przy parowozowniach, warsztatach mechanicznych i elektrotechnicznych oraz na odcinkach drogowych i sygnałowych, ponieważ na tych posterunkach w każdej porze mogą być potrzebne niektóre materjały, jak smary, nafta, gwoździe, śruby i t. p., gdy tymczasem wydawanie materjałów z magazynów odbywa się tylko w pewnych określonych godzinach.

W porozumieniu z Wydziałami fachowemi Wydział Zasobów ustala rodzaje materjałów i ilość, w jakiej mogą się one znajdować w składnicach podręcznych. Materjały te, pozostające na rachunku kapitału zasobów magazynu, względnie rachunkodawcy zasobowego służby fachowej, należy wydawać składnicom podręcznym ilościowo — do wyrachowania.

§ 15.

Kierownictwo i personel służby magazynowej na linji; rachunkozdawcy.

Zgodnie z Regulaminem Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych ogólne kierownictwo służby magazynowej Zasobów należy do Naczelników Wydziałów Zasobów i podległych im Kierowników Działów Magazynowych. Bezpośrednie zarządzanie działalnością magazynów i składnic należy zorganizować w sposób następujący:

a) na czele Magazynu Głównego stoi Naczelnik Głównego Magazynu Zasobów; jest on rachunkozdawcą materjałów i przedmiotów inwentarzowych, znajdujących się w magazynie głównym i czynności swe pełni na podstawie instrukcji dla Naczelników Głównych Magazynów Zasobów, mając do pomocy podległy mu personel;

b) zarządzanie magazynem pomocniczym należy powierzać miejscowemu Naczelnikowi Oddziału Mechanicznego, który jest wówczas rachunkozdawcą materjałów i przedmiotów, znajdujących się w magazynie pomocniczym; wszelkie zarządzenia co do służby magazynowej otrzymuje on bezpośrednio od Naczelnika Wydziału Zasobów. Naczelnikowi Oddziału Mechanicznego podlega również zawiadowca magazynu pomocniczego i cały jego personel. Przy wykonywaniu swych czynności zawiadowca magazynu pomocniczego kieruje się instrukcją dla zawiadowców magazynów pomocniczych.

W wypadkach wyjątkowych, w zależności od miejscowych warunków, Dyrekcja może wydzielić z pod kierownictwa Naczelnika Oddziału Mechanicznego magazyn pomocniczy, posiadający większe zapasy materjałów; wówczas zawiadowca magazynu pomocniczego jest rachunkozdawcą i podlega bezpośrednio Naczelnikowi Wydziału Zasobów;

c) zarządzanie składnicami materjałów drogowych należy do Naczelników Oddziałów Drogowych, którzy są rachunkozdawcami materjałów zaliczonych na rachunek składnic; Naczelnicy Oddziałów Drogowych otrzymują wszelkie zarządzenia odnośnie służby magazynowej od Naczelnika Wydziału Zasobów. Personel składnic drogowych podlega bezpośrednio Naczelnikom Oddziałów Drogowych;

d) zarządzanie składnicami elektrotechnicznemi należy do Zawiadowcy warsztatów elektrotechnicznych, który jest rachunkozdawcą materjałów, znajdujących się w składnicy i zwierzchnikiem personelu składnicy; wszelkie zarządzenia co do służby magazynowej otrzymuje on od Naczelnika Wydziału Zasobów;

e) zarządzanie składnicami opałowemi należy do Naczelnika Oddziału Mechanicznego, w wypadku zaś innego administracyjnego podporządkowania składnicy, jak to wskazano w § 13, kierownictwo powierza się komu innemu stosownie do zmienionego sposobu administrowania dąną składnicą;

f) zarządzanie składnicami podręcznemi należy do Naczelnika wzgl. Zawiadowcy odpowiedniego warsztatu, parowozowni, odcinka drogowego lub sygnałowego, który jest podrachunkozdawcą odnośnie posiadanych w składnicy materjałów przed magazynem, z którego je otrzymał ilościowo do wyrachowania.

§ 16.

Wyznaczanie personelu do obsługi magazynów i składnic oraz zarachowywanie kosztów ich prowadzenia.

Odpowiednio do charakteru działalności magazynów i składnic, personel do obsługi ich wyznacza: a) Wydział Zasobów — dla magazynów głównych i pomocniczych oraz dla składnic opału, b) Wydział Drogowy — dla składnic drogowych, c) Wydział Elektrotechniczny — dla składnic elektrotechnicznych, d) Naczelnik wzgl. Zawiadowca parowozowni lub warsztatu — dla istniejących przy nich składnic podręcznych. Odpowiednio do tego podziału wydatki osobowe na wyżej wymieniony personel i wszelkie inne koszty prowadzenia magazynów i składnic zarachowuje się na Dz. 2 preliminarza roz. 8, roz. 2, roz. 4, roz. 5 lub roz. 6.

ZAWIADOMIENIA:

(Sprawy szczegółowo - osobowe).

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE KOMUNIKACJI.

Mianowanie:

Mgr. Dobrucki Stanisław, Radca Ministerjalny Ministerstwa Komunikacji, — Inspektorem Ministerjalnym Głównej Inspekcji Komunikacji w VI stopniu służbowym urzędników państwowych.

Powierzenie pełnienia obowiązków:

Zborżil Józef, Pułkownik Dyplomowany Wojsk Polskich, — pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału Wojskowego Ministerstwa Komunikacji.

Poruczenie Kierownictw:

Wysocki Paweł, Radca Ministerjalny Ministerstwa Komunikacji, — Kierownictwo Wydziału Taryf Towarowych Wewnętrznych w Departamencie Handlowo - Taryfowym Ministerstwa Komunikacji, przy równoczesnem zwolnieniu z obowiązków Kierownika Wydziału Taryf Towarowych Zagranicznych w tym Departamencie,

Mgr. Matoga Witold, Radca Ministerjalny Ministerstwa Komunikacii, — Kierownictwo Wydziału Taryf Towarowych Zagranicznych w Departamencie Handlowo - Taryfowym Ministerstwa Komunikacji,

Rożałowski Gustaw, Referendarz Ministerstwa Komunikacji, — Kierownictwo Sekretarjatu Ministra w Departamencie Ogólnym Ministerstwa Komunikacji.

Przeniesienia do stałej służby w Ministerstwie Komunikacji w dotychczasowym charakterze służbowem i z dotychczasowym uposażeniem:

Mgr. Michalik Karol, Starszy Kontroler Wydziałowy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Stanisławowie, z równoczesnem przydzieleniem do Departamentu Handlowo - Taryfowego Ministerstwa Komunikacji,

Dr. Ostrowski Marjan, Referendarz K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, z równoczesnem przydzieleniem do Departamentu Handlowo - Taryfowego Ministerstwa Komunikacji,

Wsiołek Józef, Starszy Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Stanisławowie, z równoczesnem przydzieleniem do Departamentu Finansowego Ministerstwa Komunikacji.

Przeniesienie w stan spoczynku:

Łuszczyński Władysław, Referent Ministerstwa Komunikacji, na własną prośbę, z dniem 1 lutego 1931 r., — z wyrażeniem uznania za długoletnią, gorliwą pracę w kolejnictwie.

Zmarli:

Inż. Szczygliński Bronisław, Referendarz Ministerstwa Komunikacji, — dnia 29 stycznia 1931 r.

Szlążkiewicz Stanisław, Radca Ministerjalny Ministerstwa Komunikacji, — dnia 30 stycznia 1931 roku.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 marca 1931 r. Nr. P.1/26396/30 w sprawie zmiany na stanowisku Zastępcy Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu.

Z powodu zwolnienia ze służby Mgr. Augusta Łukaszewicza, Naczelnika Wydziału Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, uchylam jego nominację na Zastępcę Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej tejże Dyrekcji, — przeprowadzoną zarządzeniem mojem z dnia 30/XI. 1929 r. Nr. P.1/3152/1-G/29 i ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym M. K. Nr. 24 z dnia 30/XI. 1929 r. pod poz. 193 na str. 354.

Jednocześnie w miejsce Mgr. Łukaszewicza mianuję Naczelnika Wydziału Handlowo - Taryfowego Mgr. Michała Kuca, jako Zastępcę Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej wspomnianej Dyrekcji, utrzymując równolegle w mocy dotychczasowy jego charakter jako członka (z nominacji) tejże Komisji.

Wykaz prac nagrodzonych na IV konkursie M. K. wynalazków, wniosków i projektów pracowników P. K. P.

Nr. bież.	Autor	Stanowisko służbowe	Treść pracy	Przyznane nagrody	Uwagi Komisji
1.	Marszałek Władysław	Pomocnik maszyn. I kl. parowoz. Kraków-Płaszów.	Trójwentyl do hamulców o sprężonem powietrzu.	500	Komisja uznała wynalazek za dobry i prosi Dep. VI o wypróbowanie go na razie na połowie pociągu osobowego w 5— do 8 wagon. celem zbadania możliwości szerszego zastosowania na P. K. P.
2.	Wagner Juljan	Zawiadowca odcinka dr. Druskienniki.	Udoskonalenie krzyżownicy.	500	Wynalazek celowy i może okazać się pożyteczny dla kolejnictwa. Komisja wypowiada się za wykonaniem dokładnego projektu technicznego przez DOKP. Wilno i po zaaprobowaniu projektu przez Dep. V. za wykonaniem jednego próbnego rozjazdu, ułożeniem go na torze i wypróbowaniem.
3.	Inż. Budkiewicz Włodzimierz	Kontroler działu drogowego Wilno DOKP. w Wilnie.	Aparat do automatycznego niwelowania toru kolejowego.	400	Aparat daje możność dokonywania przybliżonej podłużnej niwelacji toru w szybkiem tempie, co może być z pożytkiem zastosowane na PKP. w niektórych wypadkach.

Nr. bież.	Autor	Stanowisko służbowe	Treść pracy	Przyznane nagrody	Uwagi Komisji
4.	Jabłoński Juljan	Zast. Naczelnika Warszt. Warszawa-Główna.	Terminarz premjowy na całokształt robót.	300	Komisja uznaje tę pracę, jako pożyteczną nomenklaturę robót przy głównych naprawach parowozu oraz jako wytyczną przy określaniu stawek premjowych i zaleca przesłać do poszczególnych warsztatów głównych do wykorzystania.
5.	Wasilewski Stanisław	Zawiadowca sekcji i warsztatów głównych Warszawa-Praga.	Urządzenie do spawania rur acetylenem.	300	Zaleca się zastosować w głównych warsztatach parowozowych.
6.	Skwieciński Stanisław	Monter syngnalizacji I kl. warszt. elektrotechn. i sygnalizacyjnych w Brześciu n/B.	Projekt zmniejszenia ilości bloków w blokadzie linji jednotorowych.	250	Zaleca się zastosowanie tego wynalazku na próbę.
			b) Trzeciej kategorji.		
7.	Drewnowski Artur	Referendarz Wydziału handl.-taryf. D.O.K.P. w Wilnie.	Podręcznik towaroznawstwa.	200	Pierwsza podręczna encyklopedja towaroznawstwa zalecona przez Dep. III do stosowania.
8.	Drozdowicz Teodor	P. o kontrolera drogowego w Skarżysku.	Konstrukcja lekkiej drezyny.	150	Komisja uznała jako jedno z poszczególnych rozwiązań konstrukcji drezyn motorowych i lekkiego typu.
9.	Inż. Chrzanowski Kazimierz	Radca Min. Wydz. V/5 Min. Komunikacji.	Urządzenie alarmujące przejazd sygnału.	150	Projekt pożyteczny do zastosowania, ponieważ pobudza czujność maszynisty.
10.	Fibig Ryszard	Zawiadowca sekcji warsztat. wagon w Ostrowiu Poznańskim.	Zabezpieczenie drzwi przy węglarkach od samoczynnego otwierania się.	150	Konstrukcja pożyteczna. Komisja wypowiada się za zastosowaniem do węglarek.
11.	Tyszka Konstanty	Pracownik techniczny warszt. gł.	Wykresy do sprawdzania bezpieczeństwa wymiarów czopów osi wagon. na zasadzie wytycznych danych przez M. K.	150	Przedstawiony sposób można zastosować z powodzeniem w warsztatach szczególnie tam gdzie istnieje znaczna ilość typów osi wagonów.
12.	Kijak Jan	Starszy torowy sekcji utrzymania Lwów IV.	Sposób zabezpieczenia mostów przy zerwaniu w czasie powodzi.	150	Zalecić do stosowania przy mniejszych mostach szczególnie drewnianych.
13.	Sydorczuk Józef	Zawiadowca odcinka drog. w Chodorowie.	Przyrząd do zwężania i rozszerzania toru.	75	Zalecić do wyprobowania w jednej ze wschodnich dyrekcji.

Nr. bież.	Autor	Stanowisko służbowe	Treść pracy	Przyznane nagrody	Uwagi Komisji
14.	Jarosz Eugenjusz	Praktykant kolej. na st. Skole DOKP. Lwów.	Przyrząd do mierzenia stopni pochylenia.	50	Przyrząd może mieć zastosowanie.
15.	Lindner Wacław	Zawiadowca warsztatów elektrotechn. w Radomiu.	Barjera ręcznie zwodzona do przejazdów.	50	Konstrukcja może dać korzyści i zaleca się do wypróbowania.
16.	Sabatowski Piotr	Tokarz warsztat. parowozowych w Skarżysku.	Uchwyt do wytaczania panwi parowozowych wiązarowych.	50	Przyrząd pożyteczny.
17.	Szymura Paweł Biskup Józef	Starszy rewident wagonowy na st. Rybnik. Rewident wagon na st. Rybnik DOKP. w Katowicach.	Ulepszenie umocowania resoru w opasce.	50	Nadaje się do zastosowania.
18.	Waniek Edward	Asesor wydz. finansowego DOKP. Katowice.	Urządzenie mech. do zabezpieczenia zapór drog.	50	Myśl dobra może mieć zastosowanie.

Sprostowania.

W rozporządzeniu Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 lutego 1931 r. Nr. VI/4/2378/31 w sprawie stosowania na P. K. P. warunków technicznych dostawy lin stalowych ocynkowanych do podnośników, przesuwnic i innych urządzeń mechanicznych P. K. P., ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 4 z dnia 12 marca 1931 r. należy poczynić następujące sprostowania:

1) Na str 33, kolumn. 2, w wierszu 16-ym od dołu: zamiast „Wo" powinno być „Do",

2) Na str. 33, kol. 2, w wierszu 25-ym od góry: zamiast „średnicy" powinno być „średniej",

3) Na str. 35, kol. 1, w wierszu 11-ym od dołu: słowo „a" wykreślić.

W ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym M. K. Nr. 28 z dnia 31 grudnia 1929 r. pod poz. 228, warunkach technicznych dostawy dla P. K. P. surówki odlewniczej (str. 410, kolumna 1, wiersz 21 od dołu) należy w składzie chemicznym surówki odlewniczej Nr. 1 poprawić liczbę, wyrażającą największą dopuszczalną zawartość siarki, która zamiast 0,4% powinna wynosić 0,04%.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 55415. 14.IV.31. 8.500.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1930 wynosi zł. 8.— półroczna zł. 4.— kwartalna zł. 2.— Pojedyńczy numer — groszy 50.

D O D A T E K

DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

18 lipca — Nr. 7. — Rok 1931.

T R E Ś Ć:

Spis terminologiczny Nr. 1 terminów odnoszących się do urządzeń nastawczych i blokowych.

SPIS TERMINOLOGICZNY Nr. 1 TERMINÓW ODNOSZĄCYCH SIĘ DO URZĄDZEŃ NASTAWCZYCH I BLOKOWYCH.

(Zatwierdzony przez Ministra Komunikacij dn. 11 maja 1931 r.).

I. URZĄDZENIA NASTAWCZE.

Terminy niemieckie.	Równoznaczniki polskie.
Stellwerkanlage	Urządzenia nastawcze
Stellbude (-turm)	Nastawnia
Stellwerk (Hebelwerk)	Nastawnica
Befehlsstellwerk	Nastawnia dysponująca
Abhängiges Stellwerk	Nastawnia wykonawcza
Befehlsstelle	Posterunek dysponujący
Stellwerkwärter	Nastawniczy
Hebelbank	Ława nastawnicy
Unterzug der Hebelbank	Podłużnice pod ławę nastawnicy
Stellwerkbezirk	Okrąg nastawczy
Stellhebel	Dźwignia nastawcza
Weichenhebel	,, zwrotnicowa
Signalhebel	,, sygnałowa
Fahrstrassenhebel	Drążek przebiegowy
Weichenstellung, Signalstellung	Nastawianie zwrotnic, sygnałów
Umlegung des Hebels	Przełożenie dźwigni
Hebelgriff	Rękojeść dźwigni

Terminy niemieckie.	Równoznaczniki polskie.
Handfalle, Sperrklaue	Zapadka
Handfallenhändel	Uchwyt zapadkowy
Handfallenriegel	Zasuwka zapadkowa
Schubstange	Suwak zależności
Verschlussbalken	Poprzeczka zależności
Verschlussstück	Łapka zależności
Verschlusskasten	Skrzynia zależności
Verschlusstafel	Tablica zależności
Stellrolle	Krążek nastawczy
Einrückhebel	Drążek włączający
Einrücken der Stellrolle	Włączenie krążka nastawczego
Ausscheerung der Stellrolle	Rozłączenie krążka nastawczego
Unterwegssperre	Zapadka przeciwzwrotna dźwigni sygnałowej
Leitung	Pędnia
Oberirdische Leitung	,, nadziemna
Unterirdische Leitung	,, podziemna

Terminy niemieckie.	Równoznaczniki polskie.	Terminy niemieckie.	Równoznaczniki polskie.
Gestängeleitung	„ sztywna	Hakenschloss	Zamek zwrotnicowy nastawczy hakowaty
Drahtleitung	„ drutowa	Zungenkloben	Spona iglicowa
Rohrleitung	„ rurowa	Zungenzwinge	„ „
Spannwerk	Przyrząd naprężny	Weichenriegel für einfache, doppelte Riegelung	Rygiel zwrotnicowy pojedyńczy, podwójny
Spannschraube	Śruba naprężna	Stumpfbefahrene Weiche	Zwrotnica zbieżna
Fangvorrichtung	Chwytka	Spitzbefahrene Weiche	Zwrotnica przeciwbieżna
Drahtbruch	Rozerwanie drutu	Aufschneiden der Weiche	Prucie, rozprucie zwrotnicy
Drahtbruchfangvorrichtung	Chwytka na wypadek rozerwania drutu	Sperrschiene	Pedał szynowy
Führungsrolle	Krążek prowadniczy	Sperrschiene auf Zeitverschluss	Pedał szynowy na czas
Ablenkrolle, Umlenkrolle	„ odchylny	Fühlschiene	Pedał szynowy oporny
Antriebrolle	„ napędny	Druckschiene	Pedał szynowy zaworny
Weichenantrieb	Napęd zwrotnicowy	Quechsilber-Schienen — durchbiegungskontakt	Kontakt szynowy rtęciowy.
Weichenschloss	Zamek zwrotnicowy		
Handschloss	Zamek zwrotnicowy kluczowy		
Spitzenverschluss	Zamek zwrotnicowy nastawczy		

II. URZĄDZENIA BLOKOWE.

Terminy niemieckie.	Równoznaczniki polskie.	Terminy niemieckie.	Równoznaczniki polskie.
Sicherungsanlage	Urządzenia bezpieczeństwa.	Elektrische Flügelkupplung	Sprzęgło elektryczne ramienia semaforu
Blockanlage	Urządzenia blokowe	Signalfeld	Blok sygnałowy
Blockstrecke	Odstęp blokowy	Signalverschlussfeld	Blok sygnałowy uzupełniający
Blockwärter	Blokowy	Fahrstrassenfeld	Blok przebiegowy
Streckenblokung	Blokada linjowa	Zustimmungsfeld	Blok zgody
Stationsblokung	Blokada stacyjna	Signalfestlegefeld	Blok sygnałowy utwierdzający
Blockwerk	Aparat blokowy	Signalfreigebefeld	Blok sygnałowy zwalniający
Blockfeld	Blok (ogniwo aparatu blokowego)	Fahrstrassenfestlegefeld	Blok przebiegowy utwierdzający
Blockkasten	Skrzynia blokowa	Fahrstrassenfreigabefeld	Blok przebiegowy zwalniający
Blockuntersatz	Podstawa blokowa	Zustimmungsabgabefeld	Blok dania zgody
Blockfenster	Okienko blokowe	Zustimmungsempfangfeld	Blok otrzymania zgody
Auflösefeld (Auslösefeld)	Blok zwalniający	Auftragsabgabefeld	Blok dający zlecenie
Festlegefeld	Blok utwierdzający	Auftragsempfangfeld	Blok otrzymujący zlecenie
Anfangsfeld	Blok początkowy	Blocktaste	Klawisz blokowy
Endfeld	Blok końcowy	Druckstange	Pręt przyciskowy
Signal	Sygnał albo przyrząd sygnałowy	Verschlussstange	Pręt zatrzaskowy
Armsignal	Semafor	Riegelstange	Pręt ryglowy
Scheibensignal	Tarcza sygnałowa	Uebertragungsstange	Pręt zawórkowy
Signalarm	Ramię semaforu	Rechen	Zębatka (tarczka zazębiona)
Fahrstrasse	Droga przebiegu pociągu	Rechenführer	Wodzik zębatki
Fahrstrassen—(przymiotnik)	Przebiegowy	Hemmung	Wychwyt
Geblocktes Blockfeld	Blok zablokowany	Farbscheibe	Tarczka barwna
Entblocktes Blockfeld	Blok odblokowany	Verschlusshalter	Języczek zatrzaskowy
Wechselstromblockfeld	Blok na prąd zmienny	Sperrklinke	Zastawka przyciskowa
Gleichstromblockfeld	Blok na prąd stały	Hilfsklinke	Zastawka pomocnicza
Block ohne Taste	Blok bez klawisza	Hilfsklinke ohne Rast	Zastawka pomocnicza bez opórki
Vorliegende Strecke	Odstęp przedni	Verschlusswechsel	Zastawka zmienna
Rückliegende Strecke	Odstęp tylny	Druckstück der Druckstange	Stęporek pręta przyciskowego
Vorblockung	Blokowanie wprzód		
Rückblockung	Blokowanie wtył		
Zwei- Drei- Vierfeldrige Form des Blockapparates	Typ aparatu blokowego dwu, trzy, czterookienkowy		

Terminy niemieckie.	Równoznaczniki polskie.
Druckstangenführung	Prowadnica pręta przyciskowego
Blockschieber	Suwak blokowy
Elektrische Druckknopfsperre	Zastawka elektryczna
Mechanische Druckknopfsperre mit, ohne Signalverschluss, frühauslösende, spät auslösende	Zawórka przyciskowa z zamknięciem, bez zamknięcia sygnału, wcześniejsza, późniejsza
Signalsperre	Zawórka sygnałowa
Fahrstrassenhebelsperre	Zawórka drążka przebiegowego
Fahrstrassenfestlegesperre	Zawórka przebiegowo-sygnałowa
Wiederhohlungssperre	Zawórka przeciwwtórna
Rückgabeunterbrecher	Przerywacz bloku bez klawisza.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr. 56385. 13.VII.31. 8.500.